

dog under de Vilkaar, som man jo har faaet indført i Folketinget. Det ene Vilkaar maa, skønt det ikke staa direkte i Lovforslaget, efter Ytringer, der er faldet fra Handelsministerens og Ordførernes Side i Folketinget — jeg maa dog her sige, at ogsaa jeg beklager, at man ikke har Folketingets Forhandlinger for sig, naar man skal behandle denne Sag i det høje Landsting, men der har jo ikke været nogen Mulighed for, at disse Forhandlinger kunde foreligge trykt og altsaa blive læst af os, som skal beskæftige os med Sagen —, forstaas saaledes, at Foranstaltninger med Hensyn til Begrænsning af Indførsel kun skal kunne finde Sted overfor saadanne Lande, hvis Mønt har været og er fallende, hvis Mønt altsaa ikke mere staa i det Forhold til dansk Mønt, som det tidligere var Tilfældet, det vil sige de valutasvage Lande for at bruge dette Ord. Ordet er jo noget vanskeligt at benytte, særlig i Lovgivningsforhold, men enhver ved, hvad man mener dermed. Dog maa jeg, hvis der herved kun tænkes paa Lande som Tyskland og Østrig, sige, at man jo ikke kan nægte, at ogsaa Lande som Frankrig, Italien og Norge i dette Øjeblik er valutasvage Lande overfor Danmark, men man vilde dog neppe tænke paa — herom vil jeg gerne høre den højtærede Handelsministers Udtalelse — at udstrække Foranstaltningerne til saadanne Lande, som jeg her har nævnt. Jeg kan i den Henseende bifalde det, som blev sagt af Ordføreren for Partiet Venstre, at denne Foranstaltning jo maa benyttes med den yderste Forsigtighed, saa at vore handelspolitiske Forhold ikke krænkes ved en saadan Begrænsning af Indførselen.

Dette er da det ene Vilkaar, som i Virkeligheden er gjort gældende i Folketinget, at denne Foranstaltning kun gælder de valutasvage Lande. Det andet er det, at der, som der nu staa i Lovforslaget, skabes Sikkerhed for Overholdelsen af rimelige Priser paa de nævnte Varer. Jeg kan ikke sige, at jeg finder Udtrykket helt tilfredsstillende; for hvad rimelige Priser er, det er ikke nemt at afgøre. Jeg antager, det i al Almindelighed bliver saaledes, at Sælgeren har een rimelig Pris og Forbrugeren, Køberen, en anden, og det er meget vanskeligt at faa de to Priser til at falde sammen. Det er dette, den højtærede Handelsminister nu skal forsøge paa. Det er ikke saa lige til, for naar der f. Eks. i saa høj Grad klages over den voksende Indførsel af Cigarer fra Tyskland, kan der dog ikke være

Tvivl om, at Befolkningen derigennem har faaet overmaade billige Cigarer, Cigarer, som Befolkningen er tilfreds med, og til Priser, som den altsaa til Trods for Skatten har kunnet overkomme. Jeg ser ikke i Øjeblikket, hvorledes det vil blive muligt at skaffe Cigarer til tilsvarende Priser i Fremtiden, hvorledes den danske Produktion — som nu siges at arbejde med Tab, og som maaske ogsaa arbejder med Tab, fordi man ikke kan producere til saa billige Priser som Prisen paa den indførte Vare — pludselig skal kunne gaa over til at frembringe en Vare, der er lige saa billig som den indførte Vare. Det er jo muligt. Det maa da ske paa den Maade, skulde man synes, at Handelsavancen indskrænkes i høj Grad. Om dette er gørligt, skal jeg ikke have nogen som helst Mening om. Jeg under i Almindelighed — desværre i Modsætning til den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, maa jeg sige — Folk den Fortjeneste, de kan have ved at sælge en Vare, og det bliver jo Køberens, Forbrugers Sag, om han vil give den Pris, der tages for den. Jeg er altsaa ikke meget for Socialisering og Regulering af disse Forhold, men man maa jo nu altsaa haabe, at det vil lykkes Handelsministeren i Forbindelse med det Rigsdagsudvalg, der nedsættes, at faa Spørgsmaalet ordnet paa tilfredsstillende Maade. Og uden at dette Udvalg var blevet nedsat, uden at man havde faaet denne Fastsættelse af Priserne gennemført, vilde det radikale Venstre ikke kunne have sluttet sig til Forslaget.

Jeg skal da anbefale dette, idet jeg meget henstiller til den højtærede Minister, at han har al Opmærksomhed henvendt paa Punktet Varefordyrelse. Jeg synes dog ogsaa, der bliver en Vanskelighed derved, at Rigsdagsudvalget lige overfor de Bevillinger, der skal gives, i hvert enkelt Tilfælde skal møde og bedømme Forholdet; men alt dette haaber jeg kan ordnes. Da det jo er den højtærede Regering, der har forelagt dette Forslag, der tager Ansvar for det principielle Brud med Fortiden, som ligger deri, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale, at vi hurtigt, i Dag, gennemfører Forslaget.

Handelsministeren (Tyge Rothe): Det ærede 14de tingvalgte Medlem (Tvede) har allerede svaret det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) paa hans efter min Mening ret urimelige Bemærkning om, at jeg skulde have søgt at lægge et Pres paa Landstinget med Hensyn til dette